

k nam, da ne bodo pohujševali Kostrivničanov. No, pohujšal se ne bode nikdo, razun par nemškutarjev, kateri se nikakor ne morejo sprijazniti z mislijo, da jim v Kostrivnici že poje mrtvaški zvon. Sploh pa si naj oni samooblastnež zapomni in za ušesa zapiše, da ga mi Slovenci nikakor ne bomo znabiti klečé prosili za dovoljenje, ako se nam za dobro zdi, povabiti vrle naše sosedé na naše narodne veselice. Prav dobro je rekel navzoči gost: »Sirota, od kod bo le vzela oblast za kaj takega. Da, da, mi smo mi in vemo, da

Biti slovenske krvi,
Bodi Slovenceu ponos».

Iz Gotovelj. (Pojasnenje.) V zadnjih dveh stevilkah Vašega cenjenega lista oglašil se je neki dopisnik, ki nas enkrat graja, drugokrat hvali. Midva sva si s tem sicer dobro znana, ali ne bodem njegovemu ravnanju ravno pritrjeval in tudi ga ne odbijal, samo malo bolj pojasnim naj to stvar! Hvalevredno je najprvo od dopisnika, da se ne sramuje kmetskega stanu in to ima tudi prav, ker tudi iz kmeta je lahko gospod. Dalje pa se mu moram tudi zahvaliti, ker nam je tako pridno pomagal hmelj obirati. Ne bode pa mi menda v zlo štel, ker mu v vsem ne morem pritrditi. Dopisnik je sicer naš rojak a sedaj živi kot uradnik v Celji (?), toraj ni kmet, temveč kakor pravimo, »sraka je v pavjem perji«. Ker pa prihaja prav poredkokrat k nam, zato so mu gotovo premalo znane tukajšnje okoliščine in težko piše o njih prav. Naj še dostavim: ker nas je v prvem dopisu čisto ponižal, da se namreč iz Gotovelj tako poredkokrat kdo oglasi v »Slov. Gosp.«, menda pač on tudi bolj poredkokrat časopise prebira, ker oglašali smo se v zadnjem času, posebno v »Slov. Gosp.«, prav pridno in naj mi ne bo v greh šteto, imeli smo se tudi s čim, upam pa tudi, da zanaprej ne zaostanemo. Davorin.

Iz Ljubnega. (Planincem) »Tagespošta« z dne 13. t. m. poroča, da je nova pot iz Robanovega kota na Ojstrico sedaj dokončana in da je vodstvo sekcije »des deutschen und österreichischen Alpenvereines« v Gradcu sklenilo, to pot v dneh od 23. do 26. t. m. svečano odpreti, ter da je ovo vodstvo izdalo tudi poziv nemškim planincem, naj bi se te svečanosti v obilnem številu udeležili, da se bo tako v te kraje zanesla nemška govorica, šega in omika in s tem ustvarila močna zajeza proti navalu slovanske povodnji. Dobro, nemški planinci, sedaj ste odkrili svojo nakano in poznamo vas. Zato vam moramo na ta vaš in »Tagespošte« izzivajoč oklic le odkrito povedati, da ste nam, kadar bodete obiskovali naše gore le kot samo mirni planinci, vsikdar dobro došli gostje; a svarimo vas pa prihajati k nam kot pijonirji nemške govorice, šege in omike, kajti zagotovimo vam in pomnite, da se bodete jeden za drugim in vsi poprej utopili v sedaj ne več zapazljivi slovanski povodnji, nego pa dosegli svojo namero.

Iz Sesterž pri Majšbergu. (Ceste.) Kjer se nemčurstvo šopiri, tam so splošni nemiri. Nasproti pa, kjer ti narodnost roke podaja, tam nemir več ne ostaja. Poglejmo si to pri okr. zastopu v Ptuj. Dolga leta sem bil je ves nemčurski ali pa deloma. In kaj se je storilo, ozirajoč se na našo stran? Celo nič. Majšberski breg meriti, to je bilo vse. A dela so poprijeti tega ne. Ali ko je narodnost v okr. zastopu zmagala, kmalu se je začelo delati in ni trajalo dolgo, pa se je tudi dogotovilo. In kaj še več? Ali bi znabiti nemčurstvo kaj takega storilo? Gotovo ne. Visokorodni gg. načelnik Zelenik in njega namestnik, c. kr. notar Ožgan, poprosila sta mil. kneza in škofa ob priliki sv. birme, naj bi dokončano stezo blagoslovili, kar so tudi z veselim srcem storili med gromenjem možnarjev okr. zastopa. Ob koncu izpregovorili so še par jedernatih besed, kako nobeno

delo brez blagoslova božjega nič ne velja in nasproti. — Posnemanja vredno. — Tako je tudi naša Majšberska občina večkrat na omenjeni nemčurski okr. zastop prošnjo vložila, naj bi ovo obč. stezo, katera pelje pri Sikolah od okr. steze Ptuj — Pragerske skoz dačno občino Sesterže in v Mostečnem do okr. steze Pečke — Slov. Bistriske povzdignil v okr. stezo, pa vse zaman. še odgovora nismo dobili. Tedaj pa mislimo zopet prošnjo vložiti na visoki deželni odbor v Gradci, ako jo v ozir vzame, tedaj upamo, da tudi slav. okr. zastop temu ne bo nasproti, temuč nas bode tudi on po svoji mogočnosti podpiral, da pridemo enkrat do zaželenega cilja. Saj mu je tudi znano, da moramo tako dačna bremena nositi, kakor drugi, haska pa celo nič nimamo. razven ovega — kar se imamo narodnemu okr. zastopu zahvaliti. — Toraj prosimo: Pomagaj Bog in narodni gospodje in pomagali bomo tudi mi!

Iz Ormoža. Pri občnem zboru okrajnega zastopa Ormoškega so bili minoli četrtek izvoljeni sledeči gospodje v novi okrajni šolski svet: č. g. župnik Ivan Bohanec iz Svetinj, g. c. kr. notar dr. Ivan Geršak, g. notarski kandidat Vekoslav Kranjc, g. odvetnik dr. Ivan Omulec — vsi trije iz Ormoža in trgovce g. Makso Robič iz Središča. Bili so blizu enoglasno izvoljeni vsi. Izvoljeni so pametni in skušeni možje ter odločni in značajni narodnjaki, od katerih je pričakovati, da bodo soglasno reševali važne naloge v tem častnem poslu v korist našej soli.

H. S.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Kaj je bilo, da je grof Taaffe h kratu prišel v glavno mesto naše države, to sedaj vemo — izjemno stanje v Pragi. Brž, ko je prišel grof Taaffe, zbrali so se ministri v posvetovanje in konec tega je bil, naj se vskliče ta kazni za češko ljudstvo. Par dnij potem pa je grof sopet se vrnil v Nalžov. Ali pa bode vlada vesela tega svojega sklepa, o tem odloči prihodnja osoda. — Kedaj se snide državni zbor, dan in ura, še ni znano, pač pa dobi brž, ko se snide, načrt postave za izjemno stanje v sklepanje. O njem bode brž huda vojska, ako se grof Taaffe ne uda popolnem nemški levici. Mislimo, da premeten grof ne stori tega, vsaj ne tako brez pogoja.

Češko. Ali še pride staročeška stranka kedaj na vrh, do večine poslancev? O tem vprašanju se ugiblje sedaj veliko, ker neki vlada sama misli, da je izjemno stanje kakor navlaš za to, ali mi imamo o tem svoje dvome in bi brž tudi staročeška stranka ne bila vesela, ako pride po tej poti zopet v drž. zbor. — Da se sedaj tudi mladočeška stranka ne čuti prav vesele, lahko se umeje, ali ona utegne še iz sedanjih homatij moči pridobiti, kamo-li da jo izgubi!

Štajarsko. Državni poslanec dr. pl. Kraus je poročal svojim volilcem v Fürstenfeldu o svojem delovanju v drž. zboru ter jim je razlagal, zakaj ni ud nemških nacionalcev. Volilci so mu sicer izrekli svoje zaupanje, ali ob enem tudi pridjali, naj bi se vstvarila brž ko brž nemška stranka — brez judov. Tudi prav. — Mlinarji so v Gradci pričeli svoje delo iznova, ne da bi bili kaj dosegli s svojim »strike«, ali ob zaslužek 4 tednov so prišli. Za to dobroto pa sedaj lahko zahvalijo svoje ščavarje.

Koroško. V Velikoveci je umrl dr. Fran Mežnar, odvetnik in vseskozi vrl narodnjak. Česar je upal, ni doživel — slov. šole v svojem mestu. — Od Sinče vasi

do Železne Kaple dobijo naši sosede najbrž železnico; bila bi za Železno Kaplo velike koristi. — »Bauernbund« ali kmečka zveza ima lepo priliko, da stori kaj za slov. kmeta, toda ne oglasi se nikoli, če ne gre za to, da jih spravi pod nemške krpelje.

Kranjsko. Drž. poslanec, prof. Šuklje je imel v nedeljo shod svojih volilcev v Metliki in je tokrat bil zmeren ter je govoril tako, da podpiše njegove besede lahko tudi veren katolik, čemu pa je bilo drugače v Novem mestu? — Dolenjska železnica se odpre dne 27. septembra in od onih mal bode doslej zapuščena stran lepe dežele v bolji zvezi z glavnim mestom in z ostalo deželo.

Primorsko. Za slov. ljudsko šolo v Gorici se pulijo tamošnji mestjani že leto in dan in če je prav do 400 otrok za-njo, ne morejo je dobiti, ker mesto, njegovi starešine, vgovarjajo zoper njo, vlada pa se tudi ne ogreva za-njo. Kako drugače, kedar ji hodi za pešico tako zvanih nemških otrok v kakem slov. trgu! — V Trstu se osnuje zdravniška zbornica ter bode v njej 11 članov, ali težko če se kateri slovenski zdravnik vzame va-njo: Lah ne pozna pravice.

Hrvaško. Korarji stolne cerkve v Zagrebu so izvolili kanonika Fr. Guglerja za kapitelskega vikarja nadškofije. Mogoče, da pride sedaj voz, na katerem se pripelje novi nadškof, hitreje v tok. Kapitelski vikar je mož, ki se ne vrti na povelje bana Khuen-Hédervarya.

Ogersko. Vojaške vaje se končajo v teku tega tedna, vendar pa še ostane svitli cesar s svojimi gosti v ogerski državi. Tudi v politiki bode iz sedanjih vojaških vaj brž nekaj koristi. Svitli cesar imajo v odgovorih svojih na pozdrave različnih dostojanstvenikov vselej tudi nekaj politike, da-si nikjer preostre graje, tudi judje so še lahko zadovoljni.

Vunanje države.

Rim. Kakor so sv. oče Leon XIII. namestnik Kristusov in torej poglavar veseljne cerkve, tako se raztera tudi njih skrb za vse dele katol. sveta in vidi se to najbolj iz njih okrožnic, v katerih se kaže enaka ljubezen sv. očeta za vse, zlasti pa še za kristijane, ki so v stiskah. Kaj lepa je okrožnica do švicarskih škofov.

Italija. V teh dnevih se vrši razsodba o golju-fijah pri »Banki« v Rimu in nihče ne dvomi, da dobi glavni vodja in njegov zet nekaj let ječe, ali ljudje so-dijo, da teh goljufov, katerih sta kriva, nista storila sama, ampak tudi gospoda, ki zajema pri mizi vlade. — Znano je, da blažena Italija nima denarja, toda najhuje čuti ljudstvo pomanjkanje drobiža, ker ne morejo niti plačevati niti prejemati plačila.

Francija. Da je v francoskih listih sedaj največ brati o ruskih vojnih ladijah, misli si človek lahko, ali drugo uprašanje je, če tudi ljudstvo tako misli — ljudstvo, katero plačuje take drage igrače. — Delavci imajo zopet svoje »strike«, največ pa tisti, katerih delo je pod zemljo, v rudnikih. Njim človek v resnici želi prikrajšanje dela.

Anglija. Odkar je državni zbor na počitnicah, ni novic taci, ki so tudi za druge ljudi zanimive. Lord Gladstone pa dela, kakor je podoba, naprej ter utegne še učakati, da bode homerule — postava in torej irsko ljudstvo rešeno tlačenja, kakor ga čuti doslej že 300 let.

Nemčija. Ker cesar Viljem biva na avstrijskih tleh, vrti se vsa politika le po malem naprej in ima tudi grof Caprivi, državni kancelar, nekaj miru. Tudi on bode kmalu na avstrijskih tleh — v Karlovih varih na Češkem. — Knez Bismarck se je vrnil v svoje bivališče, kjer je po večjem celo leto, v Friedrichsruhe. Ni še popolnem ozdravel.

Rusija. Kaj misli ruska vlada o tem, da obišče rusko vojno brodovje francosko luko Toulon? Kolikor je podoba, so nje misli jako trezne in ona sploh še le misli nima, da naj stopi s francosko republiko kedaj v ožjo zvezo. Njej je zadosti, da se govori o taki zvezi in torej tudi o ruski vladi. Več njej v sedanjem času ni treba.

Bolgarija. Knez Ferdinand ima v resnici dobro voljo, da spravi red v mlado državo in z njimi kolikor, toliko tudi srečo med ljudi. Ali kaj mu pomaga to, ko ima celo v ministrih nasprotnike? Jako previdnemu mu je biti, ako noče, da ga dnes ali jutri postavijo pred vrata.

Srbija. Kralj Aleksander še je vedno na potovanji skozi državo in njegova mladost ter njegova cela postava ste za to, da ga prikupite ljudstvu, ki rado gleda tudi na telesne kreposti. Minister dr. Dokič še ni ozdravel, ali za življenje mu še ne bodi v njegovi bolezni.

Turčija. Sultan Abdul Hamid je odpoklical svojega poslanika pri bolgarski vladi in je brž poslal mesto njega drugega. Le-ta prememba tedaj brž nima političnega pomena.

Afrika. V Abesiniji ima neguš Menelik sedaj kraljevo čast in oblast v rokah, ali preveč se je zapel v evropejskih držav zanjke in sedaj so mu le-te na poti, ker ga domačini silijo na vojsko zoper Egipt t. j. zoper Angleže, ki imajo ondi najoblastnišo besedo.

Amerika. Rio-Janeiro, glavno mestno v Brazilji, pade brž ko brž v roke ustajnih čet in sedaj so že tudi vojaki zoper sedanjo vlado, torej z ustajniki enacih mislij. — Razstava v Chicagu ostane do konca leta in se tako more biti reši primanjkljaja. Darila za najbolje reči na razstavi so še dali, na Avstrijo pride jih kacic 7 v raznih strokah.

Za poduk in kratek čas.

Spomina vreden mož.

(Napisal Ant. Korošec.)

Čudno, da niste poznali rajnega Martinca! Zakaj pa niste nikoli vprašali za-nj, gotovo bi Vam ga kdo pokazal, saj ga je pri nas vse poznalo. Zdaj pa je že prepozno, ne morete se več z njim seznaniti, lahka zima nam ga je vzela. Vsi ga pogrešamo, kajti pri vsaki priložnosti smo ga potrebovali. Toda slišim Vas ugovarjati: Za Boga, kaj pa hočete? . . . A takó, že Vas razumem. Vam se torej ne zdi verjetno, da bi ga vsi pogrešali in izprašujete me, kaj da je bil. A kaj pa bi naj bil? Nič ni bil, pravim Vam, in vendar je bil vse. No, to se Vam zopet čudno zdi in smejete se mi, a ne vem, zakaj? Prosim, blagovolite me le poslušati, kmalu me boste razumeli.

Gotovo ste že kje slišali ali čitali, da svet dandanes močno napreduje. Morda drugod, pri nas pa ne, pri nas gotovo nazaduje. Kdo pa še zna dandanes, recimo, koše plesti, slamnjače delati, metlje vezati in druga enako velevažna dela opravljati? No, odkritosrčno povedano, pri nas sedaj nikdo, odkar je umrl Martinec, Bog mu daj dobro! A on Vam je znal, hej, znal, da ga je bilo veselje gledati.

Bil je velike in močne postave, širokih pleč, polnega, nekoliko nagubanega obraza, iz katerega mu je vedno odsevala premisljenost in resnost. Vselej smo se ga otroci veselili, kedar smo vedeli, da bo pri nas kaj delal. Že od daleč smo ga spoznali, ko je šel proti naši hiši. Kako počasi vam je stopal, kakor da bi vsaki korak prej dobro premislil! In pri vsakem koraku so za-